

دعوت به همکاری

وبینار آشنایی با بخشنامه نحوه جبران آثار ناشی از افزایش قیمت ارز در پیمان‌های ریالی فاقد تعدیل

درج آگهی در رسانه‌های سندیکا

سندیکا

چهارشنبه ۳۰ مهر ۱۳۹۹

۲۷۴۵

خبرنامه روزانه سندیکای صنعت برق ایران

حل بحران سرمایه در گردش

در بستر بحران‌های متعددی که عمدتاً زاینده اقتصاد نفتی ایران است، بیشترین فرصت برای توسعه صنایع بالادستی وابسته به منابع طبیعی فراهم شده است. درست به همین دلیل اقتصاد ایران تمرکز غیرقابل انکار بر صادرات مواد اولیه از جمله محصولات پتروشیمی و فلزات اساسی داشته که عمدتاً ارزش افزوده‌ای پایین دارند و زمینه‌ساز توسعه رقابتی شرکت‌های ایرانی در کشورهای منطقه می‌شوند. بنابراین شاید اصلی‌ترین و مهم‌ترین خواسته صنعتگران از وزیر محترم صمت، تغییر هدف‌گذاری‌های صادراتی و تمرکز سیاست‌ها بر توسعه صادرات صنایع ساخت‌محوری است که محصولاتی با ارزش افزوده و عمق و پچیدگی ساخت بالاتر دارند. این سیاست علاوه بر اینکه صنایع پایین‌دستی را تقویت می‌کند، ارزش صادرات صنعتی کشور و نفوذ صنایع ایرانی در بازارهای هدف را افزایش می‌دهد. نکته بسیار مهمی که در این بین نباید از نظر دور داشت این است که در مقاطع مختلف، عمده تمرکز تحریم‌ها علیه ایران، بر صادرات پتروشیمی و فلزات بوده است. در حقیقت صادرات مواد اولیه ما را در مقابل محدودیت‌های بین‌المللی بسیار آسیب‌پذیر می‌کند، چراکه عمدتاً محصولات این دست از صنایع در قالب قراردادهای بلندمدت و به

علیرضا کلاهی؛
نایب‌رئیس کمیسیون
صنایع و معادن اتاق تهران

اقتصاد پرچالش ایران که این روزها علاوه بر تحریم‌های گسترده، جهش بی‌سابقه و بحران‌زای نرخ ارز و سایر نهاده‌های تولید و همچنین رکود تورمی، به دلیل شیوع کرونا عملاً بسیاری از فرصت‌هایش را از دست داده، عملاً هیچ بستر مناسبی برای فعالیت و توسعه صنایع ندارد.

- ۲. تداوم فعالیت صنایع در پروژه نوراوان ارمنستان
- ۲. در شرایط جنگ و کرونا.....
- ۳. جبران هزینه طرح «برق امید» از منابع داخلی صنعت برق.....
- ۳. برق امید، سنگ بنای تحولات اصلاح مصرف انرژی است.....
- ۴. افغانستان، ظرفیت پنهان صنعت برق ایران
- ۵. بهینه‌سازی مصرف انرژی؛ شعار و دیگر هیچ
- ۶. مصوبه تامین برق مشترکان صنعتی از طریق بورس انرژی ابلاغ شد.....
- ۶. بخش خصوصی واقعی دیگر برای خرید شرکت‌های دولتی اقدام نمی‌کند.....
- ۷. افت ۴۰ درصدی صادرات با خودتحریمی.....
- ۷. لزوم لغو محدودیت‌های صادرکنندگان خوشنام
- ۸. معافیت مالیاتی برای شرکت‌های دانش بنیان
- دیوان عدالت اداری معافیت مالیات حقوق پرسنل شرکت‌های دانش بنیان را باطل کرد

تداوم فعالیت صنایع در پروژه نوراوان ارمنستان در شرایط جنگ و کرونا

با وجود شرایط حادث شده به دلیل شیوع ویروس کرونا و تنش‌های منطقه‌ای بین کشورهای ارمنستان و جمهوری آذربایجان، فرایندهای اجرایی و تامین تجهیزات پروژه خط سوم انتقال برق و پست نوراوان ارمنستان همچنان با نهایت اهتمام در جریان است.

به منظور بررسی آخرین شرایط پروژه و تسریع و تسهیل در امر عملیات اجرایی و واردات تجهیزات، بیست و سوم مهر ماه جلسه‌ای به شکل ویدئو کنفرانس فیما بین منصور سعیدی مدیرعامل شرکت صنایع و هایک هارتوتونیان مدیرعامل شرکت هاپون برگزار شد. در این جلسه گزارشی از ارسال تجهیزات اصلی من جمله ترانس، کلید، لوله باس بار و سیم ارائه شد. با توجه به عدم تحویل بعضی از زمین‌ها من جمله منطقه ممنوعه، امکان اتمام پروژه در زمان مقرر بدون مساعدت جدی شرکت هاپون میسر نخواهد بود و این شرکت بر حل و فصل مشکلات قول همکاری داد. در این جلسه همچنین بر لزوم تسریع در تمدید یکساله قرارداد اجرایی، تسریع در نهایی‌سازی بحث افزایش سهم فاینانس بانک توسعه صادرات ایران و مبادله توافقنامه خرید رله‌های حفاظتی تاکید شد.

صنایع پایین‌دستی توزیع کرده و توان رقابت‌پذیری آنها را در بازارهای بین‌المللی افزایش دهند. اعتباری کردن فروش فلزات اساسی در بورس و بهره‌گیری از ظرفیت‌های اعتباری اسنادی ریالی، یک راهکار مناسب برای توسعه ظرفیت صنعتی کشور محسوب می‌شود. البته نگرانی وزارت صمت، درخصوص کارشکنی دلالت‌ها هم قابل درک است، اما این مساله هم راهکار مشخصی دارد. کافی است وزارت صمت از ظرفیت‌های زیرساختی اطلاعاتی در نهادها و ارگان‌های مختلف بهره جسته و برای فروش اعتباری فلزات اساسی، براساس متوسط مالیات بر ارزش افزوده هر خریداری، راستی آزمایی انجام داده و سطح خرید را با میزان این مالیات تطبیق دهد. این امر تنها با اتکا به سامانه‌های راه‌اندازی شده در سازمان‌های مرتبط کاملاً عملیاتی و شدنی است. مساله مهم دیگری که وزیر صمت به‌طور قطع در دستورکار خواهد داشت، تنظیم بازار و کنترل قیمت‌ها به‌منظور تحریک تولید و زمینه‌سازی برای توسعه صنعتی است. به‌طور قطع نمی‌توان از وزیر محترم انتظار داشت که در طول چند ماه آینده تحولی همه جانبه را رقم بزند اما انتظار می‌رود که با مدیریت قیمت‌ها، کنترل بازار و پیاده‌سازی استراتژی توسعه صنعتی گامی بلند به سمت بهبود این شرایط بردارد. به علاوه پذیرش این مساله که وزارت صمت در تعاملی موثر و سازنده با بخش خصوصی می‌تواند به راهبردهایی کارآمد برای عبور از بحران کنونی اقتصاد کشور دست یابد. بنابراین شاید مهم‌ترین درخواست بخش خصوصی، سازمان‌دهی یک تعامل مستمر و کارساز با بخش خصوصی به‌ویژه از مسیر اتاق بازرگانی است. در این صورت قطعاً امیدهای پررنگ‌تری برای آینده وجود دارد.

ملی، ظرفیت صنایع بالادستی را به یک مزیت موثر اقتصادی برای توسعه صنایع ساخت‌محور تبدیل کرده و زمینه را برای توسعه صادرات آنها فراهم آورد. نکته بسیار مهم در سیاست‌گذاری‌های صنعتی این است که در شرایطی که به‌دلیل افزایش عمق تحریم‌ها و کاهش فروش نفت، درآمدهای ارزی کشور کاهش پیدا کرده است، باید به صنایع پایین‌دستی صادرات محور، به‌عنوان یک منبع قابل اتکا برای کسب درآمدهای ارزی نگاه کرد، چراکه محصولات آنها به‌دلیل عمق ساخت بالا، قیمت بیشتری دارند و می‌توانند آورده ارزی بیشتری برای کشور داشته باشند.

حمایت از این صنایع با تامین نقدینگی آنها از مسیر اعتباری کردن فروش مواد اولیه به ویژه فلزات امکان‌پذیر است. در شرایط کنونی افزایش دائم و جهش‌وار قیمت‌ها، سرمایه در گردش شرکت‌ها را بلعیده و اگر فکری برای آن نشود، باید منتظر بحرانی مخرب در حوزه صنعت کشور باشیم. این درحالی است که با ایجاد انسجام در نظام سیاست‌گذاری صنعتی کشور این مساله به سادگی قابل حل است. صنعت ایران می‌تواند به یک زنجیره مقاوم از مزیت‌های رقابتی بدل شود. از یک سو صنایع بالادستی به‌دلیل دسترسی به انرژی و سوخت ارزان قیمت می‌توانند مواد اولیه را با تخفیفی جزئی نسبت به نرخ جهانی در اختیار صنایع ساخت‌محور قرار دهند و از سوی دیگر آنها با اتکا به همین مزیت نسبی در کنار فناوری و تخصص نیروی انسانی خود، صادرات بیشتر، ارزش افزوده و ارزآوری بیشتری برای کشور داشته باشند. در حقیقت صنایع بالادستی می‌توانند بخش کوچکی از سود سرشار حاصل از اتکا به منابع طبیعی و انرژی ارزان قیمت را در قالب تخفیف ۵ درصدی و مطابق با آیین‌نامه‌های وزارت صمت، بین

مشتریان کم تعداد اما بزرگ فروخته می‌شود. همین تعداد اندک مشتریان، تحریم این دست از صنایع را ساده کرده و آنها را تبدیل به ابزاری موثر برای متضرر کردن زیرساخت‌های اقتصادی کشور می‌کند. اما صنایع پایین‌دستی از این عارضه در امانند. تعدد محصولات و مشتریان این صنایع، ایجاد محدودیت‌های بین‌المللی را برای آنها بسیار دشوارتر می‌کند و اقتصاد ایران را در مقابل تحریم مصون نگه می‌دارد. ریشه درخواست صنعتگران از وزیر صمت برای زمینه‌سازی به‌منظور توسعه صادرات صنایع پایین‌دستی به این دلیل است که توسعه اقتصادی کشور در گرو ایجاد ارزش افزوده، اشتغال و نوآوری است. این سه فاکتور به‌صورت یکجا فقط در محصولات صنایع ساخت‌محور جمع می‌شوند، چراکه در صنایع مادر ارزش افزوده محصولات عمدتاً پایین است و نوآوری در این تولیدات سهم چشمگیری ندارد، بنابراین بسیار ضروری است که وزارت صمت در چند ماه باقی‌مانده از عمر دولت دوازدهم در قالب سیاست‌هایی شجاعانه، عقلایی و

عامل و اعضای هیات مدیره شرکت‌های توزیع، خدمتگذاری به مردم را یک توفیق بزرگ و فرصتی ارزشمند توصیف کرد که باید به دور از هر گونه منت نسبت به مردم، دولت و سازمان تداوم یابد.

اردکانیان اصلی‌ترین وجه طرح برق امید را موضوع «اصلاح مصرف» عنوان کرد و از تصویب این طرح از سوی هیات دولت خبر داد که هیات تطبیق قوانین مجلس شورای اسلامی نیز بدون ذکر ایراد قانونی، بر این طرح صحنه گذاشته و سرآغاز زنجیره‌ای از تحولات اصلاح مصرف انرژی از جمله بحث قیمت، اقتصاد برق و پایایی است.

وی تأکید کرد: اصلاح مصرف باعث می‌شود جامعه‌ای با تاب‌آوری بالاتر داشته باشیم و پایداری جامعه و آسایش مردم تنظیم شود بنابر این باید سهم و نقش خود را در این فرصتی که به ما داده شده و اصلی‌ترین اتفاق عرصه انرژی کشور محسوب می‌شود، بدانیم و نسبت به آن جوابگو باشیم.

وزیر نیرو اظهار داشت: اعتقاد داریم اصلاح مصرف باید از واحد خانواده آغاز شود که تأثیر خود را بر سایر بخش‌های مصرف نیز خواهد گذاشت و باید توجه کنیم اگر مسایل و ملاحظات آن به خوبی دیده نشود، اصلاح مصرف در سایر بخش‌ها نیز با صعوبت رو به رو خواهد شد.

وی تغییر ریل و جابه‌جایی از یک پارادایم مدیریتی و نظام ارزشی که پیش از این میزان بالای پیک تابستان را ملاک قرار می‌داد، حایز اهمیت دانست و جایگزینی نظام ارزش مبتنی بر «اصلاح مصرف» را مورد تأکید قرار داد که در این تحول، تولید و عرضه برق صرفاً شاخص برآوردگی مدیریتی تلقی نمی‌شود بلکه آنچه شرکت‌ها در اصلاح مصرف انرژی مردم انجام می‌دهند، شاخص شایستگی و برآوردگی مدیریتی است و صنعت برق باید این

برق امید، سنگ بنای تحولات اصلاح مصرف انرژی است

وزیر نیرو در آیین آغاز رسمی طرح برق امید، اصلی‌ترین وجه طرح برق امید را موضوع «اصلاح مصرف» عنوان کرد و از تصویب این طرح از سوی هیات دولت خبر داد که هیات تطبیق قوانین مجلس شورای اسلامی نیز بدون ذکر ایراد قانونی، بر این طرح صحنه گذاشته و سرآغاز زنجیره‌ای از تحولات اصلاح مصرف انرژی از جمله بحث قیمت، اقتصاد برق و پایایی است.

به گزارش سندیکای صنعت برق ایران، رضا اردکانیان وزیر نیرو در آیین آغاز بهره‌برداری از طرح برق امید که با حضور همایون حائری معاون وزیر نیرو در امور برق و انرژی، محمدحسن متولی‌زاده مدیرعامل توانیر و ارتباط تصویری با مدیران عامل شرکت‌های توزیع برق کشور در مرکز پایش صنعت برق برگزار شد، آغاز بهره‌مندی مردم از طرح برق امید را اعلام و اصلاح مصرف را به عنوان اصلی‌ترین وجه این طرح ملی که سنگ بنای اصلاح رفتار مصرفی در سایر بخش‌هاست، مورد تأکید قرار داد.

در کوتاه مدت به دلیل این تخفیف ۱۰۰ درصدی از بین می‌رود، اما پیش بینی کردیم که جایگزینی این بخش از درآمد از محل منابع داخلی صنعت برق که از محل فروش برق است، تامین شود.

وی افزود: طبق برنامه ریزی انجام شده در این طرح مشترکین پرمصرف میل به کاهش مصرف خود می‌یابند که از این طریق شاهد صرفه جویی مصرف برق هستیم که در نتیجه منجر به کاهش سرمایه گذاری غیرضروری در راستای پوشش افزایش مصرف غیرضروری در بخش خانگی می‌شود.

به گفته این مقام مسئول هزینه تمام شده تولید برق ۲ برابر میزانی است که از مشترکین دریافت می‌کنیم. در حقیقت وزارت نیرو در پی آن است که با موازنه کردن کاهش مصرف برق و کاهش سرمایه گذاری‌های غیرضروری تعادل برقرار کند. این اقدام در دراز مدت به کشور کمک می‌کند تا مصرف سوخت‌های فسیلی که با محدودیت رو به رو بوده و ایجاد آلودگی می‌کنند، کاهش یابد.

رجبی مشهدی در پاسخ به پرسش دیگر مهر درباره شناسایی خانه‌های خالی که شامل این طرح می‌شوند، نیز توضیح داد: کد مشترکین باغ ویلاها که در شرکت‌های برق هر منطقه متفاوت و به راحتی قابل شناسایی است و شامل این طرح نمی‌شوند. واحدها (مشترکین) که میزان مصرف آنها بسیار پایین است و اصطلاحاً جزوه خانه‌های خالی محسوب می‌شوند نیز طی قرائت‌های دوره‌ای ما شناسایی شده و از این طرح مستثنا هستند. البته اگر سایر نهاد به ویژه در وزارت راه و شهرسازی نیز مجموعه یا واحدی را به عنوان واحدهای خالی معرفی کنند ضمن قدردانی قطعا در این طرح لحاظ نمی‌شوند.

سخنگوی صنعت برق به مهر خبر داد

جبران هزینه طرح «برق امید» از منابع داخلی صنعت برق

سخنگوی صنعت برق گفت: پیش بینی کردیم که جایگزینی این بخش از درآمد که در طرح امید از دست می‌رود، از محل منابع داخلی صنعت برق که از محل فروش برق است، تامین شود.

مصطفی رجبی مشهدی، سخنگوی صنعت برق در گفتگو با خبرنگار مهر درباره محل تامین هزینه اجرای طرح برق امید که از اول آبان ماه سال جاری اجرایی می‌شود، گفت: بخشی از درآمد وزارت نیرو

است که عراق به ۲۵ هزار مگاوات برق نیاز دارد و در حال حاضر ۱۵ تا ۱۶ هزار مگاوات بیشتر برق ندارد و مردم عراق در شرایط حاضر با کمبود شدید برق و خاموشی‌های مکرر مواجه هستند.

عراق در جریان سفر مصطفی الکاظمی، نخست وزیر این کشور به واشنگتن، قراردادهای انرژی به ارزش هشت میلیارد دلار با شرکت‌های آمریکایی امضا کرد. همزمان عراق در تلاش است سرمایه گذاری‌های سعودی را جذب کرده و شبکه برق خود را از طریق عربستان سعودی و کویت به شبکه برق خلیج فارس متصل کند.

در راستای این قراردادها، این پروژه عراق را قادر خواهد ساخت به جمع آوری، فرآوری و استفاده از منابع گازی خود و تامین تقاضای انرژی داخلی بپردازد و واردات گاز و برق از ایران را در سال آینده کاهش دهد.

حالا ایران در حال از دست دادن بازار عراق برای صادرات برق است. در این میان افغانستان می‌تواند یکی از هدف‌های صادراتی باشد که در صورت اجرا می‌تواند موجب توسعه صادرات برق شود.

چندی پیش رضا اردکانیان، وزیر نیرو در نشست با عبدالغفور لیوال، سفیر افغانستان در ایران، از رویکرد اقتصادی طرف افغانستانی در قبال توسعه همه جانبه روابط به‌ویژه انتقال برق، نفت، گاز و ... گلایه کرد و گفت: نمی‌شود که خردمندی را در یک حوزه قبول داشت و در بخش دیگر نفی کرد.

اردکانیان با اشاره به سفر سال گذشته خود به افغانستان و انجام توافقاتی خوب برای توسعه روابط گفت: در آن سفر اشرف غنی رییس جمهور دستورهایی لازم برای عملیاتی کردن پروژه‌های برقی از جمله تجدیدپذیرها، حل مشکلات بانکی و ... را صادر کرد، اما پیگیری‌های ما تاکنون پاسخ

مشخصی در پی نداشته است.

افغانستان ظرفیت پنهان صنعت برق ایران

در همین خصوص حمیدرضا صالحی، رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران گفت: بازار افغانستان صرفاً یک بازار برای صادرات برق ایران نیست بلکه زیر ساخت انرژی افغانستان نیاز به توسعه دارد و این بهترین فرصت برای صادرات تکنولوژی و ظرفیت‌های پنهان در صنعت برق کشور است.

وی ادامه داد: افغانستان در حال توسعه پروژه‌های تولید انرژی است و زیرساخت‌های انرژی در این کشور در حال اجراست؛ از اینرو افغانستان نه تنها می‌تواند یک کشور وارد کننده انرژی ایران باشد، بلکه می‌تواند هدفی برای حضور فعالان ایرانی در این عرصه نیز باشد.

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران در تکمیل صحبت‌های خود گفت: این کشور در حوزه برق بسیار به واردات تکنولوژی و مشارکت در پروژه‌های صنعت برق نیازمند است و اکنون در ابتدای راه قرار دارد، بنابراین از حضور مهندسان و تجهیزات در این حوزه و توسعه تولید برق استقبال می‌کند.

دبیرکل و عضو هیأت‌مدیره فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته ادامه داد: افغانستان در صنعت برق نیاز به تکمیل و توسعه تجهیزات برقی دارد از این رو همکاری برقی با افغانستان تنها در بخش صادرات خلاصه نمی‌شود.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران تاکید کرد: طراحی، مهندسی و اجرای پروژه‌های برقی از ارکان مهم برای تشکیل صنعت برق در افغانستان است.

صالحی با تاکید بر اینکه شرکت‌های پیمانکاری

ایران می‌توانند نقش برجسته‌ای در توسعه صنعت برق افغانستان داشته باشند، ادامه داد: ساخت تجهیزات برق و نیروگاه در افغانستان بهترین فرصت برای تصاحب بازار و توسعه صنعت برق است.

کلید توسعه صنعت برق ایران

وی تاکید کرد: صادرات تجهیزات برقی به افغانستان می‌تواند کلید توسعه صنعت برق ایران باشد و در نهایت ایران می‌تواند با صدور مهندسی و تجهیزات برقی و خدمات در این صنعت، افغانستان را صاحب صنعت برق کند.

عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی، صنایع و معادن تهران یادآور شد: تمام این محورهای توسعه صادراتی نیاز به برنامه ریزی بلند مدت از سوی دولت و مقامات عالی رتبه کشور و کمیسیون‌های مشترک در این بخش دارد.

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی تاکید کرد: حضور ایران در صنعت برق افغانستان باید حضور مستمر و برنامه ریزی شده و محکم باشد و این موضوع نباید تنها با صادرات تعیین شده در بخش صدور برق خلاصه و هدر شود.

وی ادامه داد: باید از این فرصت استفاده شود و بازار افغانستان را قبل از اینکه کشور دیگری تصاحب کند، به دست گرفت و علاوه بر اینکه مقامات دو کشور در حد وعده با یکدیگر مذاکره می‌کنند، باید تفاهم‌نامه‌های قابل اجرا نیز هرچه سریعتر امضاء و به مرحله اجرا برسد و ایران در راستای تقویت صنعت برق تعهداتی به افغانستان بدهد.

دبیرکل و عضو هیأت‌مدیره فدراسیون صادرات انرژی و صنایع وابسته گفت: بخش خصوصی در راستای ساخت تجهیزات و صدور آن به افغانستان به عنوان محور اصلی می‌تواند برای حفظ و توسعه این بخش اقدام کند و این موضوع تنها با حمایت

افغانستان، ظرفیت پنهان صنعت برق ایران

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی معتقد است؛ با توجه به اهمیت صادرات برق به افغانستان، دولت باید با دیدگاه بلند مدت ساخت تجهیزات، طراحی و اجرای پروژه‌های برقی افغانستان را به دست بخش خصوصی بدهد و تنها به صدور برق به این کشور اکتفا نکند.

به گزارش سندیکای صنعت برق ایران، حفظ و توسعه بازارهای انرژی مانند بازار برق باید یکی از اهداف اصلی دولت باشد. در این راستا مشارکت بخش خصوصی با ظرفیت بالا برای صادرات برق به همسایگان ایران موضوعی است که سالهاست ادامه دارد، اما با توجه به شرایط تحریم و فشارهای آمریکا به اقتصاد ایران، احتمال توقف این روند هر روز قوت می‌گیرد.

از این رو جایگزین کردن کشورهای جدید برای واردات انرژی (گاز و برق) از ایران باید در اولویت برنامه دولتمردان باشد. ۴۰ درصد برق مورد نیاز عراق از سوی ایران تأمین می‌شود؛ این درحالی

بهینه‌سازی مصرف انرژی؛ شعار و دیگر هیچ

چرا با وجود این همه فعالیت‌ها و تولید محصولات متنوع در زمینه بهینه‌سازی مصرف انرژی که توسط شرکت‌های دانش‌بنیان صورت می‌گیرد، باز هم در نتیجه کلی تغییر محسوسی ایجاد نمی‌شود؟

در دنیایی که روز به روز برای مصرف انرژی اهمیت قایل می‌شوند و حداکثر تلاش‌ها جهت مدیریت مصرف انرژی صورت می‌گیرد، در کشور ما این موضوع صرفاً در حد شعار جلو رفته و در عمل نتایج محسوسی به دست نیامده است.

در این یادداشت بنا بر رایج آمارهای مصرف انرژی نیست. چرا که با یک جستجوی ساده در اینترنت، نتیجه وضعیت اسفبار مصرف انرژی در ایران و نسبت آن در مقایسه با سطح جهانی مشخص می‌شود.

مهم اینست که علیرغم مقالات و فعالیت‌های مختلفی که در مورد نحوه مصرف انرژی در ایران در اینترنت می‌توان یافت، برخی از مسئولان پاسخ‌های کلیشه‌ای برای این موضوع دارند و از طرح‌ها و اختراعات و پروژه‌هایی که در مورد این موضوع انجام شده است سخن می‌رانند، اما باید دید مصرف بهینه شده است یا خیر؟ آمارها نشان می‌دهند خیر.

در یادداشت‌های بعدی کمی بیشتر با آمار و ارقام سخن خواهیم گفت اما گاهی مشاهده می‌شود اقداماتی که باید برای بهینه‌سازی مصرف انرژی صورت گیرد در پس آمارها به فراموشی سپرده شده و مدیریت مصرف انرژی سرانه ایرانی‌ها نه تنها کم نمی‌شود بلکه به همان مسیر قبلی خود ادامه

می‌دهد و حتی مصرف‌گرایی بیشتر هم شده است. حال سوال اینجاست چرا با وجود این همه فعالیت‌ها و تولید محصولات متنوع در زمینه بهینه‌سازی مصرف انرژی که توسط شرکت‌های دانش‌بنیان صورت می‌گیرد، باز هم در نتیجه کلی تغییر محسوسی ایجاد نمی‌شود؟

در پاسخ به این پرسش می‌توان گفت، اشکال اساسی در نگاه مسئولان دولتی و مجلسی است که بیشتر به برنامه‌های جزئی و کوچک توجه داشته‌اند و نگاه کلان و هدف اساسی در زمینه بهینه‌سازی مصرف انرژی وجود نداشته و هنوز هم وجود ندارد. زمانی برق رسانی و گاز رسانی به همه مناطق کشور جزو افتخارات نمایندگان مجلس و دولتی‌ها بود اما غافل از یک کار کارشناسی و در واقع مسئولان و نمایندگان به نام رفاه مردم در جهت رواج مصرف‌گرایی تلاش می‌کرده‌اند و البته جلب محبوبیت مردم نیز یکی از اهداف اصلی این‌گونه برنامه‌ریزی و وعده‌ها و تلاش‌ها بر این بود که به همه نقاط ایران همزمان، هم برق رسانی شود و هم گاز رسانی. در حالی که این ۲ مقوله در ماهیت یکی هستند و آن انرژی است.

اما چرا اینگونه تصمیم‌گیری شده است؟

با بررسی روند تصمیم‌گیری مسئولان در این خصوص، دلایل و توجیهات زیادی ارائه می‌شود. برخی از این توجیهات شاید بر حسب شرایط زمان خود درست و مدلل باشند اما بسیاری نیز صرفاً توجیهاتی برای کم کاری‌ها و ترک فعل کارشناسی هستند.

اگرچه اکنون ایراد گرفتن از تصمیمات گذشته دردی را دوا نمی‌کند اما موضوع اینست که هنوز هم تصمیم‌گیری در مورد انرژی متولی خاصی ندارد. پراکندگی تصمیم‌گیری در مورد انرژی در

جزایر مستقل وزارتخانه‌های دولت همچنان ادامه دارد و حامل‌های انرژی جدا از هم دیده می‌شوند. آیا نمایندگان مجلس و وزاری دولت اهمیت موضوع مصرف انرژی را می‌دانند و در مورد آن کار و تلاشی می‌کنند؟ آیا این تلاش‌ها جدی، به موقع و موثر است؟ آیا مسئولان دولتی طرح جامع برای این موضوع مهم دارند؟ آیا صرف راه‌اندازی وزارت انرژی مشکلی را حل می‌کند؟

اکنون مشاهده می‌شود پروژه‌های وزارتخانه‌ها کاملاً مستقل از هم و بدون در نظر گرفتن تصمیمات یکپارچه در این خصوص اجرا می‌شود و به طور خلاصه می‌توان به این نتیجه مهم رسید که پروژه‌های گاز رسانی زیر نظر وزارت نفت؛ پروژه‌های برق رسانی زیر نظر وزارت نیرو، پروژه‌های مسکن سازی زیر نظر وزارت راه و شهرسازی، پروژه‌های محیط زیستی زیر نظر سازمان‌های محیط زیستی و... انجام شده و بین این پروژه‌ها هیچ ارتباط و هماهنگی در تعیین تجهیزات مصرف انرژی دیده نمی‌شود. نتیجه این‌که هزینه‌های بسیار زیادی صرف کارهای همزمان شده که حاصلش نه تنها کاهش مصرف انرژی نیست بلکه باعث افزایش شدید مصرف انرژی می‌شود.

این در حالیست که اصلی‌ترین حامل انرژی در ایران همان نفت و گاز و محصولات منتهج از سوخت‌های فسیلی است. یعنی انرژی برق نیز در حقیقت برآمده از انرژی سوخت‌های فسیلی است. (در حقیقت درصد بسیار ناچیزی از انرژی برقی در ایران را انرژی‌های برقی؛ خورشیدی؛ هسته‌ای و باد، شیمیایی تشکیل می‌دهد)

اما انرژی‌های عرضه شده در کجا مصرف می‌شوند؟

یکی از نتایج بی‌توجهی به مصرف انرژی، عدم توجه سازمان‌ها و وزارتخانه به انتخاب نوع تجهیزات و

لوازم خانگی مصرف کننده انرژی برای واحد های مسکونی است.

بخش قابل توجهی از انرژی در بخش خانگی مصرف می‌گردد. همان‌گونه که گفته شد حداقل از این پس، لزوم توجه انتقال همزمان انرژی سوخت گاز و انرژی برقی به منازل و حتی در نقاط دور دست باید مورد بازبینی جدی قرار گیرد.

در حال حاضر برای سازمان‌های مختلف فرقی نمی‌کند سازندگان و یا طراحان ساختمان چه نوع سیستم‌های گرمایشی یا سرمایشی برای ساختمان‌ها و واحدهای مسکونی در نظر می‌گیرند. نه سازمان نظم مهندسی و نه هیچ سازمان و وزارتخانه دیگری برایش مهم نیست انتخاب این سیستم‌ها چه تاثیری در روند کلی مصرف انرژی در بخش مسکونی کشور می‌گذارد. صرف این‌که الزامات قانونی و مهندسی در حوزه کاری خود سازمان مربوطه رعایت شود، کافی است.

به عنوان مثال چه بسیار شهرک‌های مسکونی در شهرهایی با هوای معتدل ایران را می‌بینید که سیستم‌های تهویه مطبوع آنها از سیستم‌های اسپلیت انتخاب شده است و این در حالی است که مصرف برق و انرژی که این سیستم‌ها به شبکه برق تحمیل می‌کنند بسیار بالاست. بگذریم که به‌طور کلی انتخاب این سیستم برای آب و هوای معتدل غیر ضروری و گاهی اشتباه است و کشور ما به بازار بسیار خوبی برای شرکت‌های خارجی تولید کننده این سیستم‌ها تبدیل شده است که عمدتاً با مجوز و یا بی‌مجوز (قاچاق) وارد ایران شده و موجب اختلال در تولید و اشتغال‌زایی و دانش‌افزایی داخل ایران نیز می‌شوند. در حالی که نگاهی به تجهیزات انرژی مورد استفاده در همان کشورها نشان می‌دهد به ندرت استفاده کننده چنین تجهیزاتی در آب...

امروز شورای اصل ۴۴ گفت: در ارتباط با سیاست های اصل ۴۴ رو خصوصی سازی هیچ کس در کشور نمی تواند ادعا کند که از روند آن راضی بوده است که در راس این ناراضیاتی مقام معظم رهبری قرار دارند و در جامعه نیز شاهد این ناراضیاتی هستیم.

رئیس اتاق بازرگانی ایران بیان داشت: از آنجا که عضو هیات واگذاری بوده ام میدانم که علیرغم تمام تلاش های انجام شده هر چه واگذاری به نهادهای دولتی، شبه دولتی و رد دیون بوده همه چیز با عافیت تمام شده و هیچ نوع اعتراضی نبوده است.

شافعی اظهار داشت: اما هر واگذاری که به بخش خصوصی انجام شده تمام نهادهای نظارتی بلافاصله مداخله کرده و با کمال تاسف شاهدیم که به دنبال لغو بسیاری از واگذاری ها هستند.

وی با بیان اینکه با این وضعیت کسی نمی تواند اعتماد کند و در خصوصی سازی شرکت کند افزود: لذا استدعا دارم در مورد این مساله فکری شود. الان مرتب سوگلی پروری است و نهادهای دولتی و شبه دولتی رقیب مخرب بخش خصوصی هستند لذا ضروری است که در این مورد تغییر رویه داده شود در غیر این صورت باید خصوصی سازی را فراموش کرد.

شافعی در پایان این جلسه با انتقاد به همتی گفت: شما در تلویزیون جمهوری اسلامی ایران اعلام کردید که یکی از مسائل و مشکلات قیمت ارز، ۲۷ میلیارد دلار ارزی است که صادرکنندگان به کشور بازنگردانده اند، در حالی که اکنون اشاره می کنید که این موضوع باعث افزایش قیمت ارز نیست و تحریم ها بر افزایش قیمت ارز اثر گذاشته است.

رئیس اتاق بازرگانی ایران بیان داشت: با بیان این مسائل اینگونه به مردم القا شد که تمام گناهان این مملکت بر دوش صادرکنندگان کشور است، این در حالی است که ما واقعا می خواهیم کمک کنیم تا مشکلات حل شود.

بخش خصوصی واقعی دیگر برای خرید شرکت های دولتی اقدام نمی کند

رئیس اتاق بازرگانی ایران گفت: هر واگذاری که به بخش خصوصی انجام شده تمام نهادهای نظارتی بلافاصله مداخله کرده و با کمال تاسف شاهدیم که به دنبال لغو بسیاری از واگذاری ها هستند.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس نود و نهمین جلسه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی با حضور علیرضا رزم حسینی وزیر صنعت، معدن و تجارت، عبدالناصر همتی رئیس کل بانک مرکزی و فرهاد دژپسند وزیر امور اقتصادی و دارایی آغاز بکار کرد.

در این جلسه به بررسی مشکلات سیاستی نحوه بازگشت ارز حاصل از صادرات سال ۹۹ از جمله محدودیت های واردات در مقابل صادرات و همچنین مشکلات تعیین نرخ پایه های صادراتی و پیشنهاد محاسبه ریالی ارزش ریالی پایه های صادراتی پرداخته شد.

غلامحسین شافعی امروز در نود و نهمین جلسه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی با اشاره به جلسه

مصوبه تامین برق مشترکان صنعتی از طریق بورس انرژی ابلاغ شد
با ابلاغ معاون اول رئیس جمهور کلیه مشترکان صنعتی برق با قدرت بالای پنج مگاوات، موظف به تامین انرژی الکتریکی مورد نیاز خود از طریق قراردادهای دو جانبه و یا سایر روش های متداول در بورس انرژی شدند.

به گزارش سندیکای صنعت برق ایران، در جلسه هیئت وزیران مورخ ۱۶ مهر ۱۳۹۹، دولت به منظور ایجاد چرخه اقتصادی مناسب در صنعت برق، تشکیل بازار رقابتی و بالا بردن راندمان تولید، ایجاد توسعه پایدار صنعت برق کشور و امنیت عرضه برق، کلیه مشترکان صنعتی برق با قدرت بالای پنج مگاوات را موظف به تامین انرژی الکتریکی مورد نیاز خود از طریق قراردادهای دو جانبه و یا سایر روش های متداول در بورس انرژی کرد.

بر اساس این مصوبه دولت، وزارت نیرو و بورس انرژی موظف شدند زیرساخت های لازم را برای تامین برق سایر مشترکان (از جمله مشترکان تجاری بالای ۵ مگاوات) از طریق قراردادهای دو جانبه یا روش های متداول بورس انرژی فراهم کرده به گونه ای که براساس یک برنامه زمانبندی شده، طی دو سال آینده تمام مشترکان بالای یک مگاوات مشمول این موضوع شوند.

همچنین در مواردی که تامین برق مصارف مازاد بر الگوی مصرف (به تشخیص وزارت نیرو) از مصارف کمتر از الگو قابل تفکیک باشد، مصرف مازاد بر الگو از طریق ساز و کار مصوب تامین خواهد شد.

استراتژی های بانک مرکزی امروز الزامی است و حتما باید به آن پرداخته شود.

وی با بیان اینکه البته مسائل خارجی بر وضعیت ارزی کشور تاثیرگذار است، گفت: هیچ کس نمی تواند آثار تحریم را منکر شود اما باید بررسی کنیم که قوانین داخلی چقدر بر کاهش صادرات موثر بوده است.

پورا برهیمی با تاکید بر اینکه امکان افزایش صادرات در شرایط فعلی اقتصاد وجود دارد و ما از ظرفیت افزایش صادرات غیر نفتی برخوردار هستیم، گفت: مهم این است که بستر را فراهم کنیم و از آن استفاده کنیم.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه چالش اصلی صادرکنندگان نحوه تسویه ارز حاصل از صادرات است، بیان داشت: برای حل مشکل صادرکنندگان پیشنهاد ما این است که صادرکنندگان خوشنام در گروه های مختلف دسته بندی شوند و برای یک بازه زمانی مشخص محدودیت هایی که در خصوص پیمان سپاری ارزی ایجاد شده است برای این افراد لغو شود و در این بازه زمانی اثر لغو محدودیت ها بر صادرات مورد بررسی قرار گیرد که قطعا با این اقدام با افزایش صادرات مواجه خواهیم بود.

وی بیان داشت: یکی از چالش های صادرکنندگان صدور بخشنامه های متعدد ارزی از سوی بانک مرکزی است و در سال ۹۷ بیشترین تعداد بخشنامه ها ابلاغ شد لذا نکته دوم عدم تغییر بخشنامه ها ارزی است و لازم است تا در یک بازه زمانی بخشنامه ها تغییر نکند.

وی در ادامه به ارائه پیشنهادهای در خصوص نحوه تسویه ارزی پرداخت و گفت: برای رفع تعهدات ارزی صادرکنندگان باید تسهیلاتی در نظر گرفته شود و نحوه تسویه ارز حاصل از صادرات بازبینی شود. پورا برهیمی بیانی داشت: باید با مشوق هایی از صادرکنندگان خوشنام حمایت شود و با تشکیل سندیکای صادراتی برای آن ها معافیت های قائل شد.

لزوم لغو محدودیت های پیمان سپاری ارزی صادرکنندگان خوشنام

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه در شرایط فعلی باید استراتژی و راهبردهای بانک مرکزی در مقابل صادرکنندگان تغییر کند، گفت: با لغو محدودیت های پیمان سپاری ارزی صادرکنندگان خوشنام می توان شاهد افزایش صادرات بود.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس محمدرضا پورا برهیمی در جلسه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی گفت: با تغییر نرخ ارز و کاهش ارزش پول ملی معمولا در دنیا افزایش صادرات رخ می دهد و با توجه به شرایط فعلی که در کشور با کاهش ارزش پولی ملی و همچنین افزایش نرخ ارز مواجه هستیم انتظار می رفت که صادرات افزایش یابد اما نه تنها این اتفاق رخ نداد بلکه شاهد تراز تجاری منفی بیش از ۳ میلیارد دلار در نیمه اول امسال بودیم.

رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی بیان داشت: لذا به نظر میرسد تغییر راهبردها، سیاست ها و

های مختلف دست و پاگیر ارزی ایجاد شده چنانچه برخلاف انتظاری که از رشد صادرات با توجه به افزایش قیمت نرخ ارز وجود داشت در نیمه اول امسال صادرات کشور نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۴۰ درصد افت داشت.

نفر در پاسخ به این سوال که متولیان صادرات در بخش دولتی معتقدند که کرونا و محدودیت های ناشی از آن باعث کاهش صادرات شده است، این مساله از نظر شما درست است، گفت: شکی نیست که کرونا در کاهش صادرات کشور تاثیرگذار بوده است اما به هر حال یک سری مشکلات داخلی و همانطور که اشاره کردم خود تحریمی ها و قوانین دست و پاگیر داخلی عامل اصلی کاهش صادرات در نیمه نخست سال جاری بوده است.

رئیس کمیسیون توسعه صادرات اتاق بازرگانی ایران بیان داشت: با افزایش ۱۰ برابری قیمت ارز صادرات باید حداقل ۲ تا ۳ برابر افزایش می یافت اما با توجه به خود تحریمی ها و مشکلات داخلی شاهد کاهش ۴۰ درصدی صادرات بودیم. وی در پاسخ به این سوال که با توجه به الزام صادرکنندگان به رفع تعهد ارزی در حال حاضر صادرات ریالی متوقف شده است، آیا صادرات ریالی می توانست برای توسعه صادرات کشور موثر باشد، گفت: صادرات ریال در دوران تحریم ها راهی بود تا بسیاری از احتیاجات و نیازهای وارداتی ما را با تهاوت کالا تامین شود که متاسفانه این فرصت را مانند بسیاری از فرصت های دیگر از دست دادیم.

رئیس کمیسیون توسعه صادرات اتاق بازرگانی ایران بیان داشت: دولتمردان ما در شرایط فعلی کشور و فشار ناشی از تحریم ها موظفند که

انتظار افزایش ۳ برابری صادرات با افزایش نرخ ارز را داشتیم / افت ۴۰ درصدی صادرات با خود تحریمی

رئیس کمیسیون توسعه صادرات اتاق بازرگانی ایران گفت: با افزایش ۱۰ برابری قیمت ارز باید صادرات ۳ برابر افزایش می یافت در حالی که شاهد افت ۳۰ درصدی صادرات در نیمه نخست امسال بودیم.

جمشید نفر در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس و در پاسخ به این سوال که چرا برخلاف اینکه گفته می شد صادرات با افزایش قیمت ارز رشد خواهد کرد، در سال جاری علیرغم افزایش شدید قیمت ارز کاهش صادرات را تجربه کردیم، گفت: خود تحریمی مهمترین مساله در عدم موفقیت ما در صادرات بوده است.

رئیس کمیسیون توسعه صادرات اتاق بازرگانی ایران افزود: خود تحریمی باعث شده تا در زمان هایی که اتفاقات خوبی برای اقتصاد کشور رخ می دهد نتوانیم حرکت های مثبتی داشته باشیم.

وی بیان داشت: خود تحریمی با صدور بخشنامه

خواهد شد یعنی به واقع کسانی که در خط مقدم تولید و حتی ابداع هستند، در شرایط کنونی باید این فشار را هم تحمل کنند؟

در سال جهش تولید که همواره یکی از اصلی‌ترین راه‌های پیشرفت کشور حمایت از شرکت‌های دانش‌بنیان دانسته شده و به آن تاکید شده، خواهشمندیم با پیگیری و حمایت از این کمپین، صدای نخبگان جمهوری اسلامی باشید که در پارک‌های علم و فناوری سراسر کشور در تلاش برای اعتلای کشور هستند.

به گزارش فارس، برای پیگیری مسئله به سران معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی رفتیم. محمود علیزاده در این باره به فارس گفت: این موضوع بر اساس رای دیوان عدالت اداری انجام شده است.

معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی افزود: دیوان عدالت اداری در راییه که صادر کرده، آورده است معافیت حقوق برای مناطق آزاد و ویژه اقتصادی وجود ندارد چون فعالیت اقتصادی محسوب نمی‌شود. این مسئله از دی‌ماه سال ۹۸ لازم الاجرا شد.

وی ادامه داد: مالیات حقوق پرسنل شرکت‌های دانش‌بنیان و پارک‌های علم و فناوری و شرکت‌هایی که در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی مستقر هستند، اعمال شود.

علیزاده با بیان اینکه حقوق پرسنل شرکت‌های دانش‌بنیان همانند مناطق آزاد تجاری محسوب می‌شود، اظهار داشت: در قانون مالیات‌های مستقیم معافیتی برای شرکت‌های دانش‌بنیان وجود ندارد اما بر اساس ماده ۱۳ قانون مناطق آزاد تجاری معاف بودند که با رای دیوان عدالت اداری باطل شد.

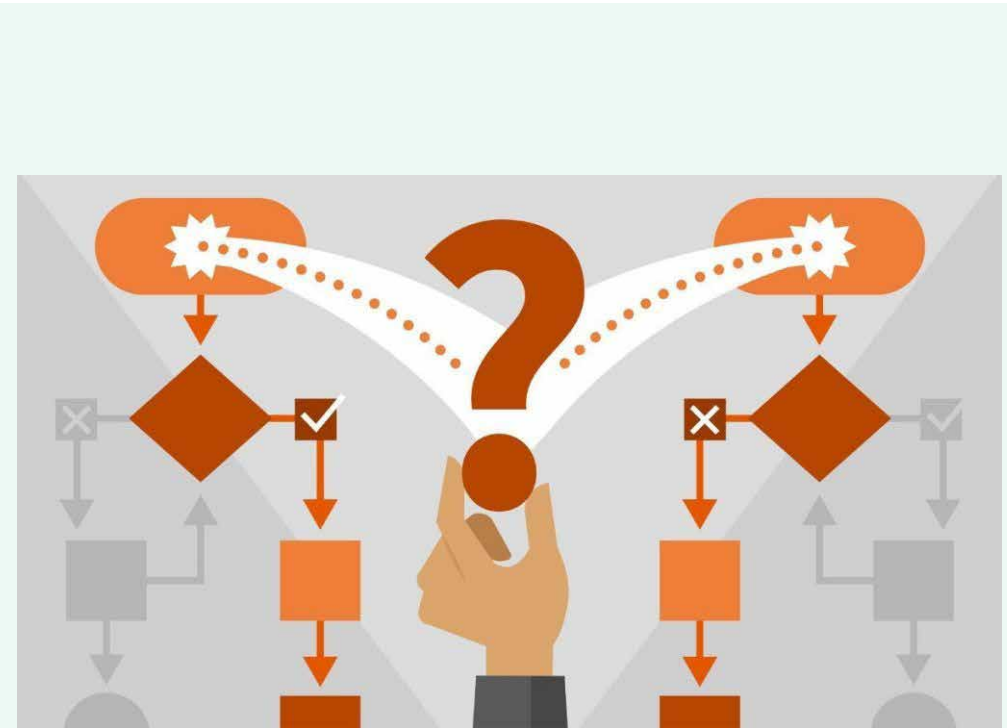

دیوان عدالت اداری معافیت مالیات حقوق پرسنل شرکت‌های دانش‌بنیان را باطل کرد

معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی گفت: بر اساس رای دیوان عدالت اداری معافیت مالیات حقوق پرسنل شرکت‌های دانش‌بنیان باطل شد. به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری فارس، کاربران و مخاطبان با ثبت موضوع «دلیل حذف معافیت مالیاتی شرکت‌های دانش‌بنیان چیست؟» خواستار شفاف‌سازی و رسیدگی به این موضوع شده‌اند.

ماجرا از این قرا است که اداره امور مالیاتی به شرکت‌های دانش‌بنیان ابلاغیه فرستاده که معافیت مالیات حقوق پرسنل باطل شده است.

در متن این مسئله آمده است: به تازگی ابلاغیه‌ای از اداره امور مالیات به شرکت‌های دانش‌بنیان صادر شده و معافیت مالیاتی حقوق پرسنل آن‌ها باطل شده است که در شرایط اقتصادی کنونی که توان معیشتی مردم تا حد زیادی تضعیف شده است، موجب تعطیلی برخی واحدهای صنفی و تولیدی

معافیت مالیاتی ۵۰ درصد برای شرکت‌های دانش‌بنیان اعمال می‌شود

به گزارش گروه اقتصادی تازه‌ترین‌ها، بر اساس پیش‌نویس لایحه اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم وضعیت معافیت مالیاتی شرکت‌های دانش‌بنیان مشخص شد.

عبارت «مالیات» و «معافیت‌های مالیاتی» به ترتیب از مواد ۳ و ۹ قانون حمایت از شرکتها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی و نوآوری و اختراعات مصوب ۱۳۸۹ حذف و متن زیر به عنوان ماده ۱۳۵ الحاق می‌شود:

پنجاه درصد درآمد شرکتهای دانش‌بنیان حاصل از فروش کالا یا ارائه خدمات دانش‌بنیان در سال‌هایی که در فهرست سالانه که با پیشنهاد معاونت علمی و فناوری رئیس‌جمهوری و تایید وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، قرار دارند و ۷۰ درصد درآمد واحدهای پژوهشی و فناوری و مهندسی مستقر در پارک‌های علم و فناوری و شهرک‌های فناوری دارای مجوز فعالیت از مراجع ذیربط از تاریخ صدور مجوز به مدت پنج سال مشمول مالیات به نرخ صفر می‌شود.

به گزارش تازه‌ترین‌ها این همان پیشنهادی است که قبلاً وزارت اقتصاد در پیش‌نویس اصلاح قانون مطرح کرده بود.

خطر بحران مالی پیش روی تامین کنندگان خرد نسخه‌ای برای دوام و مقاومت بیشتر شرکت‌ها

ورشکستگی‌های بزرگ اخیر، معاملات، بازپرداخت سرمایه، کاهش هزینه‌ها در مقیاس وسیع در شرکت‌هایی مثل برادران بروکس، 'yepeny'، 'Herz, Neiman Marcas'، فورد و جنرال موتورز همگی گواه تنگنای مالی ناشی از بیماری همه‌گیر کووید-۱۹ هستند.

نسخه‌ای برای دوام و مقاومت بیشتر شرکت‌ها اما یکی از بحران‌های کمتر قابل مشاهده در عمق زنجیره‌های تامین، بی‌ثبات شدن کسب‌وکارهای کوچک و متوسط است. (SME) که می‌تواند بروخامت اقتصاد جهان بیفزاید.

شرکت‌های کوچک و متوسط اولین کسب‌وکارهایی هستند که تاثیر بحران مالی را احساس می‌کنند. اما وضعیت آنها با سیاست تنبیهی پرداخت که شرکت‌های بزرگ بعد از بحران مالی سال ۲۰۰۸ در پیش گرفتند بدتر هم می‌شود. روش‌هایی از این دست در کنار بحران همه‌گیری جهانی تعداد بی‌شماری از تامین‌کنندگان کسب‌وکارهای

کوچک را در حوزه سرمایه در گردش گرسنه نگه داشته و سایه تهدید موجی از شکست را بر سر آنها گسترده است. روش‌هایی برای جلوگیری از چنین پیامدهایی وجود دارد. دولت‌ها باید از نیازهای شرکت‌های کوچک و متوسط حمایت مالی به‌عمل آورند و شرکت‌های بزرگ می‌توانند با شناسایی و حمایت از تامین‌کنندگان در خطر به آنها کمک کنند. شرکت‌های کوچک و متوسط می‌توانند با روش‌های دقیق‌تر در مدیریت سرمایه در گردش به خودشان کمک کنند و راه‌حل‌های نوآورانه مالی زنجیره تامین شامل نسل جدید راه‌حل‌های دیجیتال می‌تواند نقش مهمی در تامین منابع اعتباری برای شرکت‌های کوچک و متوسط ایفا کنند. این راه‌حل‌ها باید هر چه زودتر اجرایی شوند. اگر شرکت‌های کوچک و متوسط به‌طور دسته‌جمعی سقوط کنند، موج آن دامن شرکت‌های بزرگ را نیز خواهد گرفت و این مساله می‌تواند سیستم مالی جهان را که از قبل تحت

فشار همه‌گیری جهانی است به خطر بیندازد.
چرا شرکت‌های کوچک و متوسط آسیب‌پذیرتر هستند؟

طی دهه‌های اخیر، شرکت‌ها تلاش کرده‌اند با کاهش موجودی و بهینه‌سازی تولید در راستای افزایش کارایی به سازمان‌هایی ناب تبدیل شوند. با این حال، این اقدامات باعث شکننده‌تر شدن عملیات آنها شده است، به‌عنوان مثال افزایش وابستگی آنها به یک پایگاه تامین که مقابل مشکلات آسیب‌پذیر است.

بحران مالی جهانی سال ۲۰۰۸-۲۰۰۷ این شکنندگی را عمیق‌تر کرد به‌عنوان مثال طی این بحران بانک‌ها تلاش کردند با عدم اعطای وام به شرکت‌های کوچک و متوسط یا انجام آن با نرخ‌های بسیار بالا خود را کمتر در معرض ریسک اعتباری قرار دهند که این اقدام باعث کاهش اعتبار مالی شرکت‌های کوچک و متوسط شد.

اقدامات خارق‌العاده بانک‌های مرکزی برای افزایش نقدینگی در سیستم‌های مالی با خرید دارایی‌های مالی و کاهش نرخ‌های بهره تا نزدیک به صفر هم به شرکت‌های کوچک و متوسط کمکی نکرد.

به‌عنوان مثال، در اروپا نقدینگی با هزینه کم برای شرکت‌های بزرگ در دسترس بود، اما برای شرکت‌های کوچک و متوسط نبود، بیشتر به‌دلیل معرفی ضوابط مالی سختگیرانه‌تر، مثل قوانین بازل، که بانک‌ها را وادار می‌کرد وام به شرکت‌های کوچک و متوسط را کاهش دهند (اکنون این کار پرریسک‌تر به حساب می‌آید) و نرخ بهره وام کسب‌وکارهای کوچک را افزایش دهند.

شرکت‌های کوچک خود را از دو طرف تحت فشار می‌دیدند: یکی سیستم بانکی که کمتر مایل بودند به آنها وام بدهد و دیگری شرایط پرداخت

طولانی‌تر از طرف مشتریان. شرکت‌ها که نیاز مبرم به نقدینگی داشتند (بالاخص شرکت‌های بزرگ) به‌طور فزاینده‌ای به تنها منبع پول نقد موجود روی آوردند: پرداختی‌های خود.

در یک تحقیق منتشر نشده که ما از ۸۰۰ تولیدکننده برتر اروپا در اتحادیه اروپا و ایالات متحده طی بیش از ۱۳ سال ۲۰۱۷ انجام داده‌ایم دریافتیم که شرکت‌های بزرگ به‌طور سیستماتیک شرایط پرداخت خود را به تامین‌کنندگان طولانی‌تر می‌کنند (یعنی مدت زمانی که طول می‌کشد تا آنها پول تامین‌کنندگان را پرداخت کنند) و این شرکت‌های تامین‌کننده نیز همین کار را برای تامین‌کنندگان خود انجام می‌دهند.

متأسفانه، این چرخه در شرکت‌های کوچک و متوسط متوقف می‌شود، چراکه آنها توان طولانی‌تر کردن پرداخت به تامین‌کنندگان خود را ندارند. در نتیجه شرکت‌های کوچک و متوسط برای سال‌ها هزینه این روش‌های پرداخت تنبیهی را خودشان جذب می‌کردند فقط به‌خاطر اینکه در کسب‌وکار باقی بمانند. طی دوره سال‌های ۲۰۱۷-۲۰۰۴ شرکت‌ها تعداد روزهای پرداخت بدهی خود را از ۷۶ روز در اروپا و ۵۹ روز در ایالات متحده به‌ترتیب به ۸۳ و ۶۹ روز افزایش دادند. شرکت‌های کوچک و متوسط که اکنون به‌خاطر شرایط پرداخت طولانی‌تر ضعیف شده‌اند باید با چالش همه‌گیری ویروس کرونا نیز دست‌وپنجه نرم کنند. علاوه‌بر افت شدید تقاضا و تعطیلی اجباری ناشی از بیماری همه‌گیر، فاکتورهای بدهی‌های معوقه پرداخت نمی‌شوند که این مساله باعث می‌شود موقعیت شرکت‌های کوچک و متوسط حتی متزلزل‌تر از قبل شود.

راه‌هایی برای جلوگیری از بحران جهانی

آیا می‌توان از چنین پیامدهایی جلوگیری کرد؟ آیا

ISNA PHOTO

Masoud Mohaghegh